

Mireia Belmonte

“Sóc molt exigent amb mi mateixa”

Anem al CAR de Sant Cugat per xerrar amb una de les més fermes candidates de la natació catalana per aconseguir pujar al podi dels Jocs Olímpics de Pequín. Apareix aquesta badalonina de 17 anys amb uns texans, una samarreta, enganxada a l'MP3 i amb una timidesa que no ens acabem de creure que sigui tota una campiona d'Europa dels 400 metres lliures.

Com et vas iniciar en la natació?

Vaig començar als 4 anys per un problema a l'esquena i els metges em van recomanar fer cursets per solucionar-ho. Em va anar molt bé i als 6 anys vaig començar a competir al Club Natació Badalona. Recordo que al meu primer campionat de Catalunya, vaig quedar segona i em va agafar un "rebote" espectacular, hehehe!. Sempre vaig a guanyar.

T'impresiona saber que el teu nom té 43.800 entrades al Google?

Alguna vegada ho he mirat, hahaha!! Ara ho veig més normal perquè em fan moltes entrevistes, però abans sí que m'impactava una mica. Per sort, els meus pares i el meu entrenador m'ajuden a mantenir els peus a terra.

Què t'estàs perdent amb tot això?

Els estudis i la meva adolescència. Hi ha gent que surt quan vol o va de compres però jo, quan surto de classe, he d'anar sempre a entrenar. Però no ho canvio perquè crec que val la pena quan veig que faig una bona marca.

Com portes tenir tanta responsabilitat com altres joves com Bojan Krkic o Ricky Rubio?

Prou bé! És molt diferent guanyar una medalla en un europeu i poder-ho aconseguir als JJOO. Intento no deixar-me portar per la pressió, ja que si m'estresso nedaré pitjor i no assoliré el meu objectiu.

Creus que les de Pekin'08 seran les teves olimpíades?

Al principi em costava creure-ho però en guanyar la medalla d'or als Europeus d'Eindhoven (Holanda) ho vaig veure d'una altra manera. I veient com han evolucionat les coses, crec que aquests sí que poden ser els meus jocs.

Com et prepares per assolir aquest repte?

Des que visc al CAR de Sant Cugat, em llevo a les 7, esmorzo i entreno fins a les 9'30. Vaig a classe fins a les 12'30. Faig una hora de musculació. Dino i fins a les 17'45 estic estudiant. Llavors torno a la piscina fins a les 20. I a la nit: sopar, fer els deures i a dormir.

I pel que fa al menjar?

Per sort, la natació no és un esport com el taekwondo en què has de tenir un pes concret. Menjo de tot però quan competeixo, sempre m'aprimo pels nervis. I això em va bé perquè no em sento pesada a l'aigua.

Què penses quan nedes?

Ja que no puc parlar amb ningú, aprofito per repassar la lliçó quan estic d'exàmens, cantar o buscar solució per als problemes de fora. La natació m'ajuda a desfogar-me i a treure la ràbia que puc portar. Això sí, mentre competeixo, em concentro en allò que faig.

Estàs preparada per al fracàs?

Buf! Encara que hagi entrenat molt i estiguis al 100%, en el moment decisiu, sempre et pot passar alguna cosa quan et fiques a l'aigua. La pressió és molt delicada en aquells moments.

Com compagines l'esport d'elit amb els estudis?

Al CAR, entenen que després de l'escola tens una altra vida. Adapten els estudis a l'esport. Tot i això, no m'ho prenc amb calma. Sóc molt exigent amb mi mateixa. Quan s'acabi la natació penso estudiar Empresarials i ja veurem si segueixo al món de l'esport.

Creus en el factor sort?

Sempre tens els teus amulets i les teves manies, però són per donar-te seguretat. Has de fer bé les coses i treballar dur, ja que la sort no apareix per si sola.

Quins altres esports t'agraden?

No tinc temps per practicar-ne però m'agrada veure la fórmula 1 i la gimnàstica.

Com portes el xinès?

Hahaha! Molt malament! Espero que ens acompanyin tota l'estona i ens ajudin en tot.

I per acabar: qui és Mireia Belmonte?

Una noia presumida, lluitadora, autoexigent i a qui no li agrada deixar res a mitges.

Per Ricard Isidro. Fotos: Ivan Giménez